

ρίτορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας, καὶ τὰ Περὶ τῶν εὐρημάτων 622. καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δίος μετόκησεν εἰς Βοιωτοὺς, Κύμην Αἰολίδα, προλιπών·

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλεκῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κίμῃ,
Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐτὲ ποτ' ἐσθλῆ.

Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐ- 623. τοῦ· τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀραζύνοσ τῆ πόλει τεθείσθαι· καθάπερ καὶ τῆ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῆ Βατιείᾳ·

Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κελήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πελυσκάρθμοιο Μυρίνης.

Σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος, διότι τῆς πατρίδος οὐκ ἔχων ἔργα φράζειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἀμνημόνευτὸν αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἤγον. Ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἄμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφεξῆς ἂν εἴη τὴν μεσόγαιαν ἐπιθραμεῖν μέχρι τοῦ Ταύρου, φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

Κ Ε Φ Δ.

§. 1.

ἘΧΕΙ δὲ τινα ἡγεμονίαν πρὸς τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανῆς πόλις, καὶ πολὺν συνευτυχήσασα χρόνον τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἔνθεν ἀρκτέον τῆς ἐξῆς περιόδου· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὅπόθεν ὠρμήθησαν, καὶ εἰς ἃ κατέσρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. Ἴν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γασοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνός

623. τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους συν-
 οικουμένην ἔχον· ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὀξείαν κορυφὴν
 ἀπολήγον. Ἐπισπίρευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος τούτου
 καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ ταλάντα ἑνακισχίλια) Φιλέταιρος,
 ἀπὸ Τυανεύς, θλιβίας ἐκ παιδός· συνέδη γὰρ ἔν τινι ταφῇ θεᾶς
 οὔσης, καὶ πολλῶν παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν
 κομίζουσαν τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον, συνθλιθῆναι
 μέχρι τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παῖδα. Ἦν μὲν δὴ εὐνοῦ-
 χος, τραφείς δὲ καλῶς ἐφόνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος. Τέως
 μὲν οὖν εὐνοὺς διέμενε τῷ Λυσιμάχῳ· διενεχθεῖς δὲ πρὸς
 Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, διαβάλλουσαν αὐτὸν, ἀπέστησε
 τὸ χωρίον, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπιτη-
 θεῖους πρὸς νεωτερισμὸν. Ὅ τε γὰρ Λυσίμαχος κακοῖς οἰκείοις
 περιπέσων, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευ-
 κός τε ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκείνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς
 κατελύθη δολοφονηθεῖς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. Τοιού-
 των δὲ θορύβων ὄντων, διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ
 εὐνοῦχος, καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης
 θεραπειᾶς αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα· διετέλεσε
 γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν χρημάτων.

§. 2.

624. Ἦσαν δὲ αὐτῷ δύο ἀδελφοί, πρεσβύτερος μὲν Εὐμένης,
 νεώτερος δὲ Ἄτταλος. Ἐκ μὲν οὖν τοῦ Εὐμένους ἐγένετο τῷ
 πατρὶ ὁμώνυμος Εὐμένης, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον,
 καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων ὥς τε καὶ περὶ Σάρδεις
 ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου. δύο δὲ καὶ
 εἴκοσιν ἄρξας ἔτη, τελευταῖον τὸν βίον. Ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀν-
 τιογίδος, τῆς Ἀχαιοῦ, γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν,
 καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος, νικήσας Γαλάτας

μάχη μεγάλη. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συν- 624.
επολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· γηραιὸς
δὲ ἐτελεύτα, βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε
δὲ τέτταρας υἱοὺς ἐξ Ἀπολλωνίδος Κυζικηνῆς γυναικὸς, Εὐ-
μένη, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι
διετέλεσαν ἰδιῶται· τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος Εὐμένης ἐβα-
σίλευσε· συνεπολέμησε δὲ καὶ οὗτος Ῥωμαίοις πρὸς τε Ἀντίοχον
τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα· καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων
ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Πρότερον δ'
ἦν τὰ περὶ Πέργαμον οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς Θαλάττης
τῆς κατὰ τὸν Ἐλαίτην κόλπον καὶ τὸν Ἀδραμυττηνόν. Κατε-
σκεύασε δ' οὗτος τὴν πόλιν, καὶ τὸ Νικηφόριον ἄλσος κατεφύ-
τευσε, καὶ ἀναθήματα, καὶ βιβλιοθήκας, καὶ τὴν ἐπὶ τοσούδε
κατοικίαν τοῦ Περγάμου τὴν νῦν οὔσαν ἐκεῖνος προσηφιλοκά-
λησε· βασιλεύσας δὲ ἔτη τετταράκοντα καὶ ἐννέα, ἀπέλιπεν υἱὸν
τὴν ἀρχὴν Ἄτταλῳ, γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαρσίτου
θυγατρὸς τοῦ Καππαδόκων βασιλέως. Ἐπίτροπον δὲ κατέστησε
καὶ τοῦ παιδὸς νέου τελέως ὄντος καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν
Ἄτταλον. Ἐν δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρον οὗτος τε-
λευτᾷ, κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου
συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου· καὶ συνεμάχησε
Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Δαίγγυλιν
τὸν Καινῶν βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνείλε δὲ
καὶ Προυσίαν, ἐπισυρτήσας αὐτῷ Νικομήδην τὸν υἱόν· κατέλιπε
δὲ τὴν ἀρχὴν τῷ ἐπιτροπευθέντι Ἄτταλῳ. Βασιλεύσας δὲ
οὗτος ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν
βίον· κατέλιπε δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδει-
ξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες, ὁμώνυμον τῇ ἠπειρῳ.
Παραρρεῖ δ' ὁ Καῖκος τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καϊκου πεδίου

624. προσαγορευομένου, σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιῶν, σχεδὸν δέ τι καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

§. 3.

625. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο ἐλλόγιμοι καθ' ἡμᾶς Περγαμηνοὶ Μιθριδάτης τε, ὁ Μηνόδοτος υἱὸς καὶ τῆς Ἀδοβογίωνος (ὅς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν), ἣν καὶ παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοῦνομα τῷ παιδί θέσθαι τοὺς ἐπιτηδεῖους, προσποιησαμένους ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. Οὗτος γοῦν, Καίσαρι τῷ θεῷ γενόμενος φίλος, εἰς τοσούδε προῆλθε τιμῆς, ὥς καὶ τετράρχης ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ μητρῶου γένους, καὶ βασιλεὺς ἄλλων τε καὶ τοῦ Βοσπόρου· κατελύθη δ' ὑπὸ Ἀσάνδρου, τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος τὸν βασιλέα, καὶ κατασχόντος τὸν Βόσπορον. Οὗτος τε δὴ ὀνόματος ἡξιώται μεγάλου, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ, ὁ τὰς τέχνας συγγράψας, καὶ τὴν Ἀπολλοδώρειον αἵρεσιν παραγαγὼν, ἣτις ποτ' ἐσί· πολλὰ γὰρ ἐπικρατεῖ· μείζονα δὲ ἢ καθ' ἡμᾶς ἔχοντα τὴν κρίσιν, ὧν ἐσι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. Μαλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδωρον ἡ τοῦ Καίσαρος φίλια τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γενόμενον· μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον, τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικὸν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστῆς ἦν ἰκανὸς, καὶ συγγραφεὺς, καὶ λογογράφος.

§. 4.

Προΐόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἔω μέρη, πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὄρεινῃ ράχῃ ἐστὶν, ἣν ὑπερβάσι καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεις, πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινὲς φασιν. Ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνίς,

διέχουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ 625. τῶν Σάρδεων ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἰτ' ἐκδέχεται τὸ Ἑρμοῦ πεδῖον καὶ Σάρδεις. Τὰ δὲ προτάρκτια τῷ Περγάμῳ τὰ πλεῖστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται τὰ ἐν δεξιᾷ τῶν Ἀβλιτῶν λεγομένων, οἷς συνάπτει ἡ Ἐπίκτιτος μέχρι Βιθυνίας.

§. 5.

Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐστὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν Τρωϊκῶν, ἀρχαία δ' ἕως, ἄκραν εὐερκῆ ἔχουσα· βατίλειον δ' ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὗς ὁ Ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ δ' ὑπερον Μαίονας· οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἑτέροους ἀποφαίνοντες· τοὺς δ' αὐτοὺς ἀμεινόν ἐστι λέγειν. Ὑπέροκειται δὲ τῶν Σάρδεων ὁ Τρωῶλος, εὐδαιμον ὄρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ σκοπὴν ἔχων ἐξέδραν λευκοῦ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κατοπτρεύεται τὰ κύκλω πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καῦςριανόν· περιοκοῦσι δὲ Λυδοί, καὶ Μυσοί, καὶ Μακεδόνες. Ρεῖ δ' ὁ Πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ Τρωῶλου, καταφέρων τὸ παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ, ἀφ' οὗ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον, καὶ τῶν προγόνων 626. αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλείπει τὸ ψῆγμα. Καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἑρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὑλλος ἐμβαλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὺν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκδιθάσι Σαλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ Μυσίας ὁ Ἑρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Διουρυμῆνης, καὶ διὰ τῆς Κατακεκαυμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται καὶ τὰ συνεχῆ πεδία, ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς Σαλαττης. Ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανόν πεδῖον καὶ τὸ τοῦ Κύρου, καὶ τὸ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ τὸ Καῦςριανόν, συνεχῆ τε ὄντα, καὶ πάντων ἀριστα πεδίων. Ἐν δε σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγομένη [λίμνη], Κολή δ' ὑπερον μετ-

626. ονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερόν τῆς Κολονηῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην ἀγιστείαν ἔχον. Φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν καλάθους κατὰ τὰς ἑορτάς· οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον, ἢ ἀληθεύοντες.

§. 6.

Κειμένων δ' οὕτω πως τῶν ἐπῶν παρ' Ὀμήρῳ,
Μήροσιν αὖ Μίσθλης τε καὶ Ἄντιρος ἠγησάσθην,
Υἱὸς Ταλαμένεος, τὸ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώλῳ γεγαῶτας,

προσγράφουσί τινας τούτῳ τέταρτον ἔπος,
Τρώλῳ ὑπο νηδόντι, Ἰλῆς ἐν πίονι δήμῳ.

Οὐδεμία δ' εὐρίσκεται Ἰλῆ ἐν τοῖς Λυδοῖς. Οἱ δὲ καὶ τὸν
Τυχίον ἐνθένδε ποιούσιν, ὃν φησὶν ὁ Ποιητής·
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ἰλῆ ἐνι.

Προστιθέασι δὲ καὶ ὅτι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραυνοβόλος,
καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ τούτῳ γάρ,
Εἰν Ἀρίμοις, ὅδε φασὶ Τυρωῆος ἔμμεναι εὐνάς·

ἐπείσφερουσι,
Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ἰλῆς ἐν πίονι δήμῳ.

Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον
τούτον· οἱ δ' ἐν Πεδηκούσσαις, οἱ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ
παρὰ τοῖς Τυρρήνοις ἀρίμους καλεῖσθαι. Οἱ δὲ τὰς Σάρδεις
Ἰδὴν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Πιθανωτάτους δ'
ὁ Σκίψιος ἠγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένη τῆς Μυσίας τοὺς
Ἀρίμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ
τὰ ἐν Πεδηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν
Σκελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκείσθαι τὸν Τυφῶνα,

τὸν ποτε
Κελίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον· γῆν γε μάλα

Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκῆες ὄχθαι.
 Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
 Στέρνα λαχνάεντα.

Καί πάλιν,

Κείνω μὲν Αἴτνα θεσμός ὑπερφίαλος,
 Ἀμφίκενται.

Καί πάλιν,

Ἄλλ' οἷος ἄπλατὸν κεραΐζες θεῶν
 Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκα, Ζεῦ πάτερ,
 Ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Οἱ δὲ τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχονται, οὓς νῦν Ἀραμαίους λέγουσι· τοὺς δὲ Κίλικας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ, μεταναστάντας, εἰς Συρίαν ἀνωκισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδου καὶ τῆς Σαρπηδόνης ἄκρας, παρ' αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα.

§. 7.

Περίκειται δὲ τῇ λίμνῃ τῇ Κολόῃ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. Πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσιν ἔστι τὸ τοῦ Ἀλυάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθῆν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος, καὶ πορνεύεσθαι πάσας· τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνήμα λέγουσι τὸν τάφον. Χειροποίητον δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἰσοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. Ὑπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τρωίλου πρὸς τὸ τοῦ Καῦστρου πεδῖον.

§. 8.

Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἀλῶναι τὰς Σάρδεϊς ὑπὸ Κιμμερίων

627. πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλίου
 δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητὴν ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου
 καὶ Κροίσου γενέσθαι ἀλωσιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίου τὴν
 ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγυῖναι, καθ' ἣν
 αἱ Σαρδαίαι ἐάλωσαν, εὐπαύουσι οἱ περὶ τὸν Σκίψιον ἱασὶ λέ-
 γεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς· τάχα γὰρ ἡ Μηονία, φησὶν,
 Ἀσία ἐλέγετο· καθ' ἣν καὶ Ὀμηρος εἶρηκεν,
 Ἀσίῃ ἐν λιμῶνι Κυζρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

Ἀναληφθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὕστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἡ
 πόλις, καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀσυγγειτόνων, νεωστὶ ὑπὸ
 σεισμῶν ἀπέδαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. Ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου
 πρόνοια, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων
 συχνὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν
 ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

§. 9.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγονάσι τοῦ αὐτοῦ γένους, Διόδωροι
 628. δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολ-
 λούς ἀγῶνας ἡγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθρι-
 δάτου τοῦ βασιλέως ἔφεδον αἰτίαν ἐσχηκώς, ὡς ἀφιστὰς παρ'
 αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος.
 Τοῦ δὲ νεωτέρου, φίλου ἡμῖν γενομένου, καὶ ἱστορικὰ συγγράμ-
 ματὰ ἔστι, καὶ μέλη, καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν
 ἐπιφαίνοντα ἱκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς, Λυδὸς
 μὲν λέγεται· εἰ δὲ ἐκ Σαρδαίων, οὐκ ἴσμεν.

§. 10.

Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσιν οἱ Μυσοὶ, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια,
 σεισμῶν πλήρης. Οὐ γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῖχοι διῆσάμενοι,
 καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦσιν οὖν

ὀλίγοι τὴν πόλιν διὰ τοῦτο· οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ 628. γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμάζειν ἔστιν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς τὰς οἰκίσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἂν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτισάντων αὐτήν.

§. 11.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἔστιν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα, μήκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· ἅπασα ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου, τῆς τὸν Κατακεκαυμένην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἐλλογίμων ἀρετῆ λειπόμενον. Ἔστι δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων· ἡ δ' ὄρεινὴ καὶ πετρώδης, μέλαινα, ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. Εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες, ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρησῆρων συμβῆναι τοῦτο· καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμῶν τινα λέγει τῶν τόπων βασιλέα. Οὐκ εὐλογοῖ δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός· ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγὰς· δείκνυνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας καλοῦσιν, ὅσον τετταράκοντα ἀλλήλων διεσῶτες σταδίους· ὑπέρκεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναφυσθέντων σεσωρεῦσθαι μύθρων. Τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν γῆν, λάβοι τις ἂν καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς χωσθείσης τῇ σποδῶ, καὶ νῦν ἀποδίδουσης οἶνον θαψιλῆ καὶ καλόν. Ἀσεῖζόμενοι δὲ τινες, εἰκότως πυργενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαι φασιν, ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι.

§. 12.

Τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις, ἐμπλοκάς

508 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

628. ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καριαῖα, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν, δυσδιάκριτα

629. εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα· εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φύλα διελεῖν αὐτούς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται καὶ τὰς δικαιοδοσίας. Ὁ μὲν γὰρ Τρωῶλος ἰκανῶς συνῆκται, καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐτοῖς ἀφορίζομενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν· ἡ δὲ Μεσσωγίς εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκιάλης, ἀπὸ Κελαυνῶν ἀρξάμενον, ὡς φησὶ Θεόπομπος· ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαυναῖς καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ, τὰ δὲ Μυσοὶ καὶ Λυδοὶ, τὰ δὲ Κάρηες καὶ Ἴωνες. Οὕτω δὲ καὶ οἱ ποταμοὶ, καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἔθνων, δι' ὧν δὲ μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τάκριβες· καὶ περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς τε ὄρεινῆς καὶ τῆς ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. Οὐ δ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον φροντισέον, ὡς ἄρα κενῇ χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ὑπογραπτεόν, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.

§. 13.

Τῷ δὲ Καῦσριανῷ πεδίῳ, μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε Μεσσωγίδος καὶ τοῦ Τρωῶλου, συνεχές ἐστὶ πρὸς ἑω τὸ Κιλικιανὸν πεδῖον, πολὺ τε καὶ συνοικούμενον εὖ, καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν. Εἶτα τὸ Ἰρκαίνιον πεδῖον, Περσῶν ἐπονομασάντων, καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδῖον *δ* Πέρσαι κατωνόμασαν· εἶτα τὸ Πελτινὸν πεδῖον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάσιον καὶ τὸ Ταβηνὸν, ἔχοντα πολίχνας μισοφρυγίους, ἐχούσας τε καὶ Πισιδικὴν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάσθη.

§. 14.

Ἵπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ 629. τῆς Νυσαίδος, ἧ ἔστι χώρα κατὰ τὰ τοῦ Μαιάνδρου πέραν μέχρι τῆς Καβαλίδος, πόλεις εἰσὶ πρὸς μὲν τῇ Μεσσωγίδι, κατα-
 τικρὺ Λαοδικείας, Ἱεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ
 Πλουτώνιον, ἀμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ
 ὕδωρ εἰς πῶρον οὕτω ῥαδίως μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστ'
 ὄχετούς ἐπάγοντες, φραγμούς ἀπεργάζονται μονολίθους. Τὸ δὲ
 Πλουτώνιον ἐπ' ὄφρυϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς σόμιόν
 ἔστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον θέξασθαι δυνάμενον, βεβά-
 θυται δ' ἐπὶ πολὺ· πρόκειται δὲ τούτου δρυφράκτωμα τετράγω-
 νον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλήρες ἔστι
 ὀμιγλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοῦδαφος καθοραῖσθαι.
 Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρυφρακτον ἄλυπός
 ἔστιν ὁ ἀήρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις·
 συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιδόλου· τῷ δ' εἴσω παριόντι ζῶν
 θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπ- 630.
 τουσι, καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ σρουθία ἐπέμψαμεν, καὶ
 ἔπεσον εὐθύς ἐκπνεύσαντα. Οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπα-
 θεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ σομίου πλησιάζειν, καὶ ἐγκύπτειν, καὶ
 καταδύνειν μέχρι ποσοῦ, συνέχοντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα·
 ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμ-
 φασιν, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τούτου, εἴτε
 μόνων τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ, καθάπερ ἐπὶ τῶν
 ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιθέτοις τισὶ δυνάμεσιν, οὕτω συμβαί-
 νοντος. Τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ποτα-
 μῶν φασὶ συμβαίνειν, καίπερ ὄντων ποτίμων. Ἔστι δὲ καὶ πρὸς
 βαφὴν ἐρίων θαυμασῶς σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν
 ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βλαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς

630. κόκκου και τοῖς ἀλουργέσιν. Οὕτω δ' ἐστὶν ἀφρονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ πόλις μέσῃ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί.

§. 15.

Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίσειαν, καὶ Ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέχρι Καρούρων, εἴρηται. Τὰ δ' ἐξῆς ἐστί τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ἢ τῶν Ἀντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρῳ, τῆς Καρίας ἤδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ Κίβυρά ἐστιν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Σίνδα, καὶ ἡ Καβαλῖς, μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Λυκίας. Ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια μετρία πόλις ἐστὶν, ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῆ Φρυγία μέρος· ἐπέzeugται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ πᾶσαν εὐδαίμονα· πλείστην δὲ φέρει τὴν καλουμένην Ἀντιοχικὴν ἰσχάδα· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσιν. Εὐσεισος δὲ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τόπος. Σοφιστῆς δὲ παρὰ τούτοις ἐνδοξος γεγένηται Διοτρέφης, οὗ δῆτικουσεν Ἰβρέας, ὁ κατ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ.

§. 16.

Σολύμους δ' εἶναί φασι τοὺς Καβαλεῖς· τῆς γοῦν Τερμησεών ἁίρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησεεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐστί καὶ ὁ τοῦ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. Ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὕτω·

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχίσσατο κυδαλίμοισι

περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

651. Ἰσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἄτος πολέμοιο
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ἡ δὲ Τερμησσός ἐστι Πισιδικὴ πόλις, ἡ μάλις καὶ ἔγγισα 631.
ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας.

§. 17.

Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα· ὕψερρον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων οἰκισάντων καὶ μετακτισάντων εἰς ἕτερον τόπον εὐερχέστατον ἐν κύκλῳ Σαδίων περὶ ἑκατόν. Ἡὺξίθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν· καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας καὶ τῆς ὁμόρου Μιλυάδος ἕως Λυκίας καὶ τῆς Ροδίων περαιάς· προσγενομένων δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάκων, τετράπολις τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἐκάστης ψῆφον ἐχούσης, δύο δὲ τῆς Κιβύρας· ἐξέλλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυριάδας, ἵππεας δὲ δισχιλίους· ἐτυραννεῖτο δ' αἰεὶ σωφρόνως δ' ὁμως. Ἐπὶ Μοαγέτου δ' ἡ τυραννίς τέλος ἔσχε, καταλύσαντος αὐτὴν Μουρηναῖ, καὶ Λυκίοις προσορίσαντος τὰ Βαλβουρα καὶ τὴν Βουβῶνα· οὐδὲν δ' ἦττον ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἢ Κιβυρατικῆ. Τέτταρσι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμων, τῇ Ἑλληνίδι, τῇ Λυδῶν· ταύτης δὲ οὐδ' ἶχνος ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ. Ἴδιον δ' ἐστὶν ἐν Κιβύρα τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥαδίως. Μιλύα δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν κατὰ Τερμησσὸν σενῶν, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὑπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Ἰσινδα παρατείνουσα ὄρεινὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ καὶ τῆς Ἀπαμείων χώρας.